

helst måde acceptere, hvis de krænker nogle rettigheder for nogle mennesker. Jeg vil ikke være med til at købe mig fred på arbejdsmarkedet ved at trampe på en lønmodtagers eller for den sags skyld en almindelig danskers rettigheder i samfundet. Det vil jeg simpelt hen ikke være med til.

Derfor er jeg uden undtagelse imod eksklusivaftaler i enhver form, og det er mig fuldstændig ligegyldigt, om det er DA og LO, der har aftalt dem. De skal ikke kunne sætte sig ud over det danske Folketing og de almindelige frihedsrettigheder i det danske samfund. Det vil jeg ikke acceptere som politiker.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det kan godt være, at fru Ulla Tørnæs ikke kan se konsekvenserne af sit eget forslag eller rettere det forslag, som hun er medforlagsstiller til. Det lyder faktisk sådan, for man kan ikke på den ene side sige, at man værner om den danske aftalemodel, og så på den anden side sige, at folk i alle situationer skal have fuldstændig fri ret til at vælge.

Er man beskæftiget på et område, hvor der er en overenskomst, som arbejdsmarkedets parter har givet hinanden håndslag på – hvilket faktisk betyder, at der er fredspagt, og det vil sige, at man ikke kan strejke eller lockoute osv., og det er jo det, hele aftalesystemet handler om – så er der jo en vis fornuft i, at eksempelvis nogle af lønmodtagerne, dvs. den ene af aftaleparterne, ikke lige pludselig kan sige: Nu vil vi i øvrigt ophæve vores del af aftalen. Et aftalesystem baserer sig altså i en eller anden grad på demokrati og på kollektive beslutninger, som vedtages i det, der kaldes de kompetente organer.

Hvis det er sådan, at en medarbejder er på en virksomhed, som er omfattet af en overenskomst, er det vel ikke helt naturligt, at den pågældende er medlem af den organisation, som har sikret, at han eller hun har fornuftige lønforhold.

Hvis man derimod står for at skulle have et arbejde, skal man jo kende vilkårene for det arbejde, og dér er det vigtigt, at man, når man først er kommet ind på en arbejdsplads, ikke bagefter føler, at man er blevet påtvunget et medlemskab af en organisation, som man ikke bryder sig om at være i.

Og i de ansættelsessituationer er det klart, at arbejdsgiveren, som jo ansætter den pågældende medarbejder, skal fortælle, at her er man altså dækket af en overenskomst, som indebærer,

at man er medlem af den faglige organisation, som arbejdsgiveren har en aftale med. Er det så forfærdeligt? Er det så krænkende? Jeg synes det ikke.

Men jeg vil gerne være i god tro med hensyn til, at fru Ulla Tørnæs ikke er helt klar over konsekvenserne af sit eget forslag, men på den baggrund vil jeg så også sige: Prøv nu lige at tænke på dette! Og tag lige et dybere spadestik med hensyn til de konsekvenser, forslaget kunne få!

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Jeg tror, der er brug for, at hr. Poul Erik Dyrlund sætter sig ned sammen med sin partikammerat hr. Ole Vagn Christensen og får at vide, hvordan forholdene er på et andelsslagteri, for så vidt jeg ved, er hr. Ole Vagn Christensen jo tidligere slagteriarbejder.

For man kan ikke sætte lighedstegn mellem det at være medlem af et andelsselskab – i dette tilfælde et svineslagteri – og det at være medlem af en fagforening, for medlemskab af et andelsselskab er noget, som kan sammenlignes med en ansættelsesaftale, for det drejer sig om de betingelser, hvorunder samarbejdet skal forløbe. Og dér er det ikke sådan, at det samtidig forlanges, at man skal være medlem af en landboforening for at kunne levere sine grise til slagteriet, og desuden er der den yderligere forskel, at medlemskab af et andelsselskab er et medejerskab, hvor man påtager sig et medansvar for slagteriets økonomi. Der er altså en meget væsentlig forskel her.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg minder igen om, at de korte bemærkninger skal rette sig til den seneste ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var et interessant indlæg, hr. Brian Mikkelsen nu kom med om eksklusivaftaler, for på det offentlige område – dvs. det, som staten, amterne og kommunerne har med at gøre – og i DA's område eksisterer de ikke, og på en lang række andre områder eksisterer de heller ikke. De eksisterer nogle få steder, fordi det er et af de instrumenter, som man har, men det er affattet på den måde, at der ikke er nogen, der kan komme og trække eksklusivbestemmelser ned over hovedet på nogen, der allerede er ansat; men inden man bliver ansat, kan man få at vide, at her eksisterer der eksklusivaftaler.